

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

31 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Petru Moraru,

Judecătorii – Nadejda Toma, Maria Ghervas, Tamara Chișca-Doneva și Dumitru Mardari

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de partea vătămată Ureche Marcel, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Sîngerei din 12 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui

Macari Vasile xxxx, născut la xx xxxxxxxx xxxx, originar r-nul xxxxxxxx, s. xxxxxxxx, domiciliat or. xxxxxxxx, str. xxxxxxxxxxxx, xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.02.2013 – 12.07.2013;

Instanța de apel: 01.08.2013 – 23.12.2013;

Instanța de recurs: 18.03.2014 – 04.06.2014;

Instanța de apel: 16.07.2014 – 13.04.2016;

Instanța de recurs: 14.07.2016 – 31.01.2017.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Sîngerei din 12 iulie 2013, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Macari Vasile* a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 (unu) an.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și **Mac Anatolie**.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la Macari Vasile și de la Mac Anatolie în beneficiul lui Ureche Marcel a sumei de 43333,50 (patruzeci și trei mii trei sute treizeci și trei) lei, 50 bani.

Tot prin aceeași sentință a fost condamnat și **Țimbaliuc Filip**, însă acțiunile infracționale ale acestuia nu se referă la partea vătămată Ureche Marcel, care în speță contestă hotărârile judecătorești cu recurs.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a reținut în fapt că, Macari Vasile în una din zilele lunii decembrie 2012, pe timp de noapte, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Mac Anatolie, au sustras pe ascuns din domiciliul cet. Ureche Marcel, amplasat pe adresa or. xxxxxxxx, str. xx. Xxxxx, x, bunuri materiale în valoare totală de 45135,5 lei.

3. Procurorul, a contestat sentința cu apel solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui **Macari Vasile** să-i fie stabilită pedeapsa în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, de 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite să fie suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 ani.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat, invocând blândețea pedepsei a remarcat, că la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 7 Cod penal și de pct. 3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.16 din 31 mai 2004 „Cu privire la aplicarea în practica judiciară a principiului individualizării pedepsei penale”.

În opinia apelantului, pedeapsa aplicată inculpatului nu este proporțională faptelor săvârșite, nu va contribui la restabilirea echității sociale, la reeducarea lui, precum și la prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

3.1. Partea vătămată Ureche Marcel, de asemenea a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia în latura penală și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a inculpatului conform învinuirii înaintate, cu reținerea inculpatului din sala de judecată, invocând argumente similare celor indicate de acuzatorul de stat în apel.

Suplimentar a depus o cerere cu privire la recuperarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune în sumă de 22000 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 decembrie 2013, apelurile au fost respinse și menținută sentința în privința lui **Macari Vasile**.

Prin aceeași decizie a fost condamnat **Mac Anatolie**, în privința căruia hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă.

4.1. Pentru pronunțarea soluției date, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, probele au fost apreciate în mod corespunzător, făcând o încadrare juridică legală a acțiunilor inculpatului, vinovăția și calificarea acțiunilor acestuia nefiind contestată.

La capitolul individualizării pedepsei în privința inculpatului Macari Vasile instanța de apel a invocat că prima instanță a aplicat o pedeapsă echitabilă, ce corespunde exigențelor legii, faptelor comise și tuturor circumstanțelor cauzei, ținând cont de faptul că acesta a recuperat parțial prejudiciul cauzat, precum și că acesta este minor.

5. Procurorul, a declarat recurs ordinar în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea hotărârii contestate cu remiterea cauzei la o nouă rejudecare în aceeași instanță de apel, din motiv că pedeapsa stabilită de prima instanță și menținută de Curtea de Apel în privința lui Macari Vasile, este contrară principiilor de individualizare a pedepsei penale.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iunie 2014, a fost admis recursul, casată parțial decizia instanței de apel în latura penală, în privința lui Macari Vasile, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, dispozițiile hotărârii contestate au fost menținute.

6.1. Pentru pronunțarea soluției enunțate, instanța de recurs a reținut temeinicia motivului invocat de acuzatorul de stat referitor la faptul, că instanțele de fond priplit au dispus aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în privința lui Macari Vasile.

Instanța de recurs a remarcat, că instanța de apel menținând pedeapsa stabilită lui Macari Vasile cu aplicarea art. 90 Cod penal, s-a expus succint, cu fraze de ordin general că: „instanța de fond a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă, ce corespunde

exigențelor legale, faptelor comise și circumstanțelor cauzei, care a ținut cont de faptul că acesta a recuperat parțial prejudiciul cauzat, Macari Vasile fiind minor”.

Însă, sancțiunea art. 186 alin. (4), (5) Cod penal, prevede pedeapsa de la 5 la 10 ani închisoare, și respectiv de la 7 la 12 ani, care potrivit art. 16 alin. (4), (5) Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor grave și în această situație instanțele judecătorești urmau să-și motiveze soluția privitor la raționalitatea și atingerea scopului pedepsei alese.

La fel, instanța de recurs a considerat, că perioada de probațiune de 1 an, stabilită lui Macari Vasile este prea mică, nu corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei, deoarece inculpatul a săvârșit mai multe episoade de furt, în rezultatul cărora părților vătămate le-au fost cauzate prejudicii în proporții mari și deosebit de mari.

În concluzie, instanța de recurs a conchis, că instanța de apel nu s-a pronunțat clar asupra argumentelor procurorului privitor la pedeapsa aplicată inculpatului Macari Vasile în raport cu prejudiciul cauzat părților vătămate, însă a dat un răspuns în termeni vagi.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2016, au fost admise apelurile, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui **Macari Vasile**, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. art. 70 alin. (3), 79 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa 2 (doi) ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 (unu) an.

Pedeapsa stabilită inculpatului a fost considerată executată.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

7.1. Pentru pronunțarea soluției enunțate, instanța de apel a reținut, că nu poate fi reținut argumentul procurorului precum că prima instanță incorect a ajuns la concluzia privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatului Macari Vasile, aceasta deoarece deși procurorul în apelul declarat a indicat, că „sentința în partea ce ține de aplicarea suspendării executării pedepsei este prea blândă din considerentul că infracțiunile săvârșite de inculpat se atribuie la categoria celor grave”, totodată a solicitat stabilirea pedepsei închisorii, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, pentru perioada de probațiune de 3 ani, astfel nefiind clară solicitarea acuzării de stat.

Instanța de apel a remarcat, că cauza penală a fost examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, iar prin sentință Macari Vasile a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 an, prima instanță concluzionând, că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită în penitenciar, reieșind din circumstanțele cauzei și personalitatea acestuia.

Totodată, instanța de apel a indicat, că potrivit materialelor cauzei penale inculpatul Macari Vasile este născut la 06 ianuarie 1995, respectiv la data săvârșirii infracțiunilor nu avea majoratul.

În acest sens, instanța de apel cu referire la prevederile art. art. 70 alin. (3), 79 alin. (1) Cod penal, a remarcat, că prima instanță nu a luat în considerație minoratul inculpatului ca circumstanță excepțională, precum și faptul, că la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani,

termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate afirmațiile apelanților în partea excluderii art. 90 Cod penal, considerând că prima instanță just a apreciat, că corijarea lui Macari Vasile este posibilă și prin aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei.

Pe aceeași linie de considerente, instanța de apel luând în considerație persoana inculpatului, care și-a recunoscut vina, a solicitat judecarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, nu are antecedente penale, la momentul săvârșirii faptelor imputate era minor, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, circumstanțe agravante pe cauză nu au fost constatate, a ajuns la concluzia că scopul corectării și reeducării acestuia se poate obține și fără izolarea de societate, fiindu-i oferită posibilitatea reală să dovedească corectarea prin comportament exemplar și muncă cinstită, considerând că pedeapsa dată este echitabilă faptelor săvârșite și în corespundere cu împrejurările cauzei, va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Astfel, solicitarea invocată în apel referitor la stabilirea în privința inculpatului a celei mai aspre pedepse sub formă de închisoare cu executarea ei reală, a fost respinsă de către instanța de apel, susținând că nu au fost constatate interdicții de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal.

La fel, instanța de apel a menționat, pedeapsa stabilită lui Macari Vasile prin sentința contestată, a fost deja executată. Or, în privința acestuia sentința a fost menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 decembrie 2013, care a devenit executorie din momentul adoptării.

Respectiv, sentința Judecătorei Sîngerei din 12 iulie 2013, a parvenit spre executare la Biroul de probațiune Sîngerei la 24 februarie 2014.

Potrivit informației Biroului de probațiune Sîngerei, Macari Vasile condamnat prin sentința Judecătorei Sîngerei din 12 iulie 2013, la 3 ani închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal, suspendarea executării pedepsei pentru perioada de probațiune de 1 an, la 23 ianuarie 2015, a ispășit termenul de pedeapsă și dosarul personal nr. 201430008 a fost încetat și transmis la arhiva Biroului de probațiune Sîngerei (f.d. 207, 216, vol.V).

Așadar, dat fiind faptul, că Macari Vasile a fost scos de la evidență la 23 ianuarie 2015, cauza fiind examinată în instanța de apel și de recurs mai mult timp, nu poate fi interpretat în defavoarea inculpatului, cu agravarea situației, supunându-l repetat la pedeapsa de fapt ispășită. Or, conform prevederilor art. 22 alin. (1) Cod de procedură penală, nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă.

8. Partea vătămată, Ureche Marcel a declarat recurs ordinar fără a invoca careva temeiuri de drept pentru declararea recursului prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicitând casarea hotărârilor judecătorești adoptate în speță, din motivul blândeții pedepsei aplicate inculpaților.

Totodată, partea vătămată, Ureche Marcel a depus o cerere suplimentară cu privire la recuperarea prejudiciului moral în sumă de 34000 lei, de la inculpații Mac Anatolie, Țîmbaliuc Filip și Macari Vasile.

În motivarea cererii a invocat, că în urma săvârșirii infracțiunii de către inculpați, lui i-a fost produsă o pagubă morală, manifestată prin incomodități sub formă bolnăvicioasă de frică.

Sușține că anterior a solicitat repararea prejudiciului moral în sumă de 22000 lei, însă nici prima instanță și nici instanța de apel nu s-a pronunțat referitor la aceste solicitări.

9. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Cu referire la speța examinată, Colegiul penal evidențiază, că recurentul nu a invocat careva temeiuri pentru declararea recursului prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă din conținutul recursului se semnaleză temeiul de casare prevăzut de pct. 10) al normei indicate, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Totodată, recurentul manifestă dezacordul și cu soluționarea acțiunii civile în speța dedusă judecării.

Examinând argumentele formulate de recurent, Colegiul penal concluzionează asupra netemeinicii acestora, din următoarele motive.

În primul rând, instanța de recurs consideră indispensabil de a sublinia, că deși partea vătămată contestă toate hotărârile judecătorești adoptate în speță sub aspectul individualizării pedepsei penale și soluționării acțiunii civile în privința tuturor inculpaților care figurează în dosarul respectiv, totuși Colegiul penal menționează că în privința condamnatului **Mac Anatolie**, hotărârile judecătorești nu mai pot fi contestate în procedura recursului ordinar, or decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 decembrie 2013, prin care în privința lui Mac Anatolie a fost pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță cu privire la condamnarea acestuia în baza art. 186 alin. (5), 208 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea pedepsei definitive în temeiul art. 84 Cod penal, de 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, a fost menținută atât în latura penală cât și în latura civilă prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iunie 2014, decizia în această parte devenind irevocabilă, iar aceasta înseamnă că hotărârea respectivă a căpătat autoritatea lucrului judecat și nu se mai permite declanșarea unei noi judecări în acest sens.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că, prin ordonanțele din 19 ianuarie 2013 și din 29 ianuarie 2013, Mac Anatolie și Macari Vasile au fost recunoscuți în calitate de părți civilmente responsabile pentru prejudiciul material cauzat părții vătămate Ureche Marcel în sumă de 43333,5 lei (f.d. 278-279, vol.II), la fel, potrivit învinuirii și actului de sesizare a instanței de judecată, rezultă că sustragerea săvârșită din gospodăria părții vătămate Ureche Marcel a fost înlăptuită de către Mac Anatolie și Macari Vasile, prin urmare invocarea la moment de către partea vătămată a dezacordului cu stabilirea pedepsei sau solicitarea restituirii cărorva prejudicii de la Țimbaliuc Filip, este lipsită de suport legal în situația în care ultimul nu a participat la sustragerea bunurilor care aparțin lui Ureche Marcel.

Așadar, reieșind din circumstanțele expuse supra, Colegiul penal atestă că la această etapă a procesului penal, partea vătămată Ureche Marcel, este în drept de a contesta hotărârile judecătorești doar în privința inculpatului Macari Vasile.

Cu referire la dezacordul recurentului la compartimentul individualizării pedepsei penale, instanța de recurs conchide că instanța de apel nu a admis careva erori de drept, care ar servi temei de casare a deciziei recurate.

La acest segment, Colegiul penal reiterează, că potrivit principiului individualizării pedepsei penale (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Doar instanța de judecată este în măsură să înlăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

În conexiunea celor relatate, Colegiul penal evidențiază că instanța de apel, la stabilirea pedepsei în privința lui Macari Vasile, corect a reținut că, acesta și-a recunoscut vinovăția și a solicitat ca judecarea cauzei să fie efectuată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, de personalitatea inculpatului, care nu are antecedente penale, că la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, circumstanțe agravante pe cauză nu au fost constatate.

Totodată, instanța de apel întemeiat a respins și argumentele apelanților în privința dezacordului acestora cu aplicarea art. 90 Cod penal în privința inculpatului, or, pe lângă faptul că în cererea de apel procurorul însuși a solicitat aplicarea în privința lui Macari Vasile a unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării ei, instanța de apel corect a sesizat și faptul, că inculpatul la momentul săvârșirii faptelor imputate era minor, iar prima instanță sub acest aspect nu a ținut cont la individualizarea pedepsei de prevederile art. art. 79 alin. (1), 70 alin. (3) Cod penal.

Așadar, ținând cont de aspectele desfășurate mai sus, Colegiul penal este de opinie că instanța de apel corect a ajuns la concluzia că pedeapsa este echitabilă faptelor săvârșite și va asigura scopul de corectare și reeducare a inculpatului, care se poate obține și fără izolarea acestuia de societate,

Pe de altă parte, se va reține și faptul, că instanța de apel ținând cont că examinarea respectivei cauze penale s-a desfășurat o perioadă mai îndelungată de timp, cauza parcurgând de două ori calea apelului, just a reținut că sentința Judecătorei Sîngerei din 12 iulie 2013 a fost menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 decembrie 2013, care a devenit executorie din momentul adoptării.

Respectiv, sentința nominalizată a parvenit spre executare la Biroul de probațiune Sîngerei la 24 februarie 2014, iar potrivit informației Biroului de probațiune Sîngerei, la 23 ianuarie 2015, Macari Vasile a ispășit termenul de pedeapsă și dosarul personal nr. 201430008 a fost încetat și transmis la arhiva Biroului de probațiune Sîngerei (f.d. 207, 216, vol.V).

În astfel de circumstanțe, instanța de apel corect a sesizat, că pedeapsa stabilită inculpatului Macari Vasile, se consideră executată și acesta nu mai poate fi suspus repetat la o pedeapsă pentru aceeași faptă.

Față de cele ce preced, instanța de recurs conchide că la aplicarea pedepsei în privința inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal, de scopul pedepsei penale, care printre altele presupune corectarea inculpatului prin conștientizarea de către acesta a faptelor săvârșite, reîntoarcerea și reîncadrarea lui în activitatea societății, și nu în ultimul rând convingerea acestuia că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin aceasta el va putea evita aplicarea față de sine a altor pedepse penale.

În al doilea rând, cu referire la solicitarea recurentului privind repararea prejudiciului moral cauzat în urma săvârșirii infracțiunii, Colegiul penal relevă că practica unitară a Curții Supreme de Justiție, stabilește, că în materia despăgubirilor, materiale sau morale, nu există teme de casare care să îngăduie instanței de recurs să reaprecieze cuantumul acțiunii civile. Or, regula generală desprinsă din acest context, este că în recurs nu se poate solicita reactualizarea despăgubirilor cuvenite, stabilite de instanța de fond, instanța de recurs fiind competentă să examineze legalitatea hotărârii pronunțate în apel, în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

Astfel, deși în speța examinată recurentul solicită reactualizarea despăgubirilor cuvenite cu titlu de prejudiciu moral, instanța de recurs nu este competentă de a se pronunța asupra acestor cerințe, întrucât asemenea motive nu se încadrează în nici unul din temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, pentru declararea recursului.

Totodată, instanța de recurs specifică, că deși recurentul Ureche Marcel, sesizează instanța de recurs cu privire la nepronunțarea de către instanța de apel asupra cerințelor sale cu privire la încasarea prejudiciului moral în sumă de 22000 lei, se atestă că această cerință a fost invocată în apelul depus la 26 iulie 2013 (f.d. 285-293, vol.IV) și care urma a fi examinată în contextul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 decembrie 2013.

Cu toate acestea, materialele cauzei denotă că decizia nominalizată nu a fost contestată cu recurs ordinar de către Ureche Marcel la etapa respectivă, așadar, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iunie 2014 (f.d.

397-410, vol.IV), a fost admis recursul ordinar al procurorului, iar cauza penală a fost remisă spre rejudecare doar sub aspectul „*laturii penale în privința lui Macari Vasile*”.

Având în vedere prevederile art. 436 alin. (3) Cod de procedură penală, care statuează, că atunci când hotărârea este casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau civilă, instanța de rejudecare se pronunță în limitele în care hotărârea a fost casată, instanța de recurs ajunge la concluzia că instanța de apel corect a respectat limitele rejudecării precizate de instanța de recurs, iar prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2016 au fost soluționate doar acele chestiuni care i-au fost deduse spre rejudecare de către instanța ierarhic superioară, *în latura civilă*, cauza penală devenind irevocabilă prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iunie 2014.

Cu toate acestea, față de argumentele recurentului privind neexaminarea de către instanțele de fond a cerințelor invocate sub aspectul laturii civile, și anume a pretențiilor privind repararea prejudiciului moral, instanța de recurs relevă, că Ureche Marcel, nu este lipsit de dreptul de a înainta o cerere cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune în instanța civilă.

În astfel de circumstanțe, Colegiul penal lărgit conchide că în prezenta cauză, nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat, iar potrivit legii se impune respingerea acestuia, ca fiind inadmisibil.

10. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de partea vătămată Ureche Marcel, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui *Macari Vasile xxxxx*.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 martie 2017.

Președinte

Petru Moraru

Judecătorii

Nadejda Toma

Maria Ghervas

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari